

روان جامعه

شعار «نه آزادی، نه زندگی» در آمریکا

اعتراضات سفیدپوستان علیه قرنطینه

سفیدپوستان معترض

اما آنچه درباره این تظاهرکنندگان بازر و آشکار است، این نیست که آن‌ها طرفدار افراطی حزب راست هستند بلکه این مطلب است که تقریباً هرکسی که برای پایان بخشیدن به دستورات در خانه بمانید به تظاهرات رفته، سفیدپوست است. اگر آن‌ها به زندگی معمول خود بازگردند و نخواهند که فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت کنند، این عدم احترام به قوانین توسط آن‌ها، بر جمعیتی که بسیار در برابر ویروس کرونا آسیب پذیر است، تأثیر خواهد گذاشت؛ یعنی بر سیاه‌پوستان.

آسان است که بخواهیم اعتراضات ضد قرنطینه را نادیده انگاریم و آن را ترامپ‌سیم حزب راست تلقی کنیم؛ اما مسئله مهم‌تری در این میان وجود دارد که مدت‌ها قبل از آمدن دونالد ترامپ، وجود داشته و ترامپ نیز هنرمندانه از آن، به سود خود استفاده کرده است. به همین دلیل، جای تعجب ندارد که در برخی مناطق،

در اعتراض به دستورات قرنطینه ناشی از ویروس کرونا تظاهرات کردند. برخی با تفنگ‌های خود که از پشتشان آویزان بود و برخی با سلاح‌های کمربند به تظاهرات آمده بودند و بعضی از آن‌ها نیز نظریات توطئه و تبانی درباره بیل گیتس^۵ و مشارکت وی در ساخت واکسن کووید-۱۹ را بیان می‌کردند. حتی در شهرهای بزرگ‌تر در کالیفرنیا، گروه‌هایی پرچم‌های «ترامپ ۲۰۲۰» را تکان داده و در خیابان‌ها رژه می‌رفتند و تابلوهایی در دست داشتند که بر روی آن‌ها نوشته بود: «نه آزادی، نه زندگی». به نظر می‌رسد که این اعتراضات فقط از روی هیجان هستند. روز جمعه هزاران نفر در مقابل ساختمان پایتخت ایالت ویسکانسین^۶ تظاهرات کردند. آن‌ها پرچم‌هایی در دست گرفته و لباس‌های تی‌پارتی^۷ را به تن داشتند.

مایا نیگوتل هوسکین^۱، استاد دانشگاه و محقق در زمینه نژاد، سلامت روان و رسانه اجتماعی، در این مطلب با عنوان «سفیدی اعتراضات علیه قرنطینه^۲» - که در ۲۵ آوریل ۲۰۲۰ در تارنمای وکس^۳ منتشر شده است - به این موضوع اشاره دارد که چگونه غفلت، تبعیض و نژادپرستی ضد سیاه‌پوستان، باعث شده است که معترضان سفیدپوست جان خود را به خطر انداخته و در خیابان‌ها تظاهرات کنند؛ آن‌هم در کشوری که همه چیز در خدمت موقعیت اجتماعی اکثریت سفیدپوستان، برنامه‌ریزی و تدبیر می‌شود.

هفته گذشته [میان ماه آوریل ۲۰۲۰] هزاران نفر در واشنگتن، میشیگان، تگزاس، ماری‌لند^۴ و کالیفرنیا

1. Maia Niguel Hoskin
2. The whiteness of anti-lockdown protests
3. vox.com
4. Maryland

5. Bill Gates
6. Wisconsin State Capitol
7. Tea Party

اعتراض کنندگان پرچم‌های اتحاد را به اهتزاز درآورده یا تابلوهایی در دست داشتند که بر روی آن‌ها نوشته بود: «یا به من آزادی بده یا کووید-۱۹». این اعتراضات، نشانه‌ای از حضور بارز سفیدپوستان و برتری سفیدپوستی در آمریکا است. در ظاهر امر، تظاهرات برای بازگشایی مجدد اقتصاد در دوره پاندمی است؛ یعنی زمانی که تجارت‌های بیشتری گرفتار این ویروس می‌شوند و فراوانی تعداد بیمار، سیستم بیمارستان‌ها را به ستوه می‌آورد و مجادله‌های داغ نیز در همین خصوص است. ترامپ و سایر جمهوری خواهانی که برداشته شدن زودهنگام دستورات قرنطینه اصرار می‌ورزند، می‌گویند که انجام چنین کاری (برداشتن قرنطینه)، باعث می‌شود کشور دچار سقوط اقتصادی نشود.

ترامپ در کنفرانس مطبوعاتی خود در ۲۴ مارس برای نخستین بار، شروع کرد به حرف زدن از بازگشایی مجدد اقتصاد و بیان داشت: «با قرار دادن کشور در رکود گسترده، شما افراد بیشتری را از دست خواهید داد». این امر در حالی بود که فقط یک هفته از اقدامات قرنطینه گذشته بود. وی افزود: «شما نمی‌توانید بیابید و بگویید که خوب، حال بیابید همه جا را در آمریکا تعطیل کنیم؛ آمریکایی که تاکنون بزرگ‌ترین و موفق‌ترین کشور در جهان بوده است؛ اما اگر ایالت‌ها از بازگشایی حمایت کنند، این کار به چه قیمتی تمام خواهد شد؟ در

آمریکا، سیاه‌پوستان آمریکایی از بیماری کووید-۱۹ می‌میرند و این، در حالی است که نرخ مرگ‌ومیر در آن‌ها به طور نامتناسبی نسبت به سایر گروه‌های قومی و نژادی بالاتر است. طبق گزارش‌ها، هفته گذشته یک آزمایشگاه تحقیقات پزشکی در آمریکا تقریباً ۵۰ هزار نفر در کشور، از ویروس کووید-۱۹ مرده‌اند. اطلاعات در مورد حدود سه چهارم از آن مرگ‌ومیرها نشان می‌دهد که نرخ مرگ‌ومیر سیاه‌پوستان، ۲/۷ برابر بیشتری از سفیدپوستان است. اگرچه سیاه‌پوستان فقط ۱۳ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند اما ۳۰ درصد از بیمارانی مبتلا به کووید-۱۹ در آمریکا سیاه‌پوست هستند. این اطلاعات همچنان نشان می‌دهد که چنانچه بازگشایی‌ها صورت گیرد، کدام نژاد از آمریکایی‌ها با ریسک بیشتری مواجه خواهند بود.

بسیاری از آمریکایی‌ها به این فکرمی‌کنند که آن‌ها اجاره خود را چگونه پرداخت خواهند کرد

اگر بخواهیم واقع‌بینانه بگوییم، چنین اعتراضاتی بیانگر نیاز شدید مالی به بازگشت به کار است تا بتوانند همچنان کسب و کار خود را فعال نگاه دارند (اگرچه نه مانند قبل) و سقفی بالای سر داشته باشند؛ که این مسئله با توجه به اینکه ۳۶ میلیون آمریکایی شغل خود را از دست داده و نرخ بیکاری بسیار افزایش یافته، قابل درک است. با

نزدیک شدن به اول ماه، بسیاری از آمریکایی‌ها به این فکرمی‌کنند که آن‌ها اجاره خود را چگونه پرداخت خواهند کرد و تا به الان، فقط ۸۰ میلیون از ۱۷۱ میلیون آمریکایی مشمول دریافت کمکی که در لایحه امداد، کمک و امنیت اقتصادی ویروس کرونا عنوان شده است، چک مساعدت مالی خود را دریافت کرده‌اند؛ اما در این اعتراضات، همچنین حامیان ترامپ شرکت کردند؛ زیرا کارشناسان رسانه‌های محافظه‌کار مانند فاکس نیوز،^۳ همچون بیل پنت^۲ در مصاحبه ۱۳ آوریل خود در فاکس نیوز، اعلام کردند که این ویروس در حقیقت کمتر از آنفولانزای فصلی کشنده است و «ویروس کرونا یک پاندمی نبوده و نخواهد بود» که این حرف‌ها طرفداران ترامپ را متقاعد ساخت. قبل از آن‌که در ماه فوریه، کووید-۱۹ شروع به جولان دادن در کشور ما نماید، دولت ترامپ ادعاهایی را مبنی بر اینکه ویروس کرونا کشنده‌تر از آنفولانزای فصلی نبوده و نیازی به قرنطینه نیست، بارها و بارها اعلام کردند. علی‌رغم هشدارهای مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری مبنی بر این‌که این بیماری در تجمع گسترش می‌یابد و احتمال زیاد زندگی معمول روزانه در کشور مختل خواهد شد، آن‌ها چنین ادعاهایی نمودند. باید اقرار کنم اگر من هم فکر

2. (Aid, Relief, and Economic Security) CARES act
3. Fox News
4. Bill Bennett

1. American Public Media Research Lab

می‌کردم که این ویروس بدتر از یک ویروس سرماخوردگی نیست و اگر من هم دورتر از شهرهایی که سرایت گسترده را تجربه نموده‌اند، زندگی می‌کردم، در آن صورت، همانند بسیاری از معترضان، مشتاق بودم که بازگشایی‌ها صورت گیرد؛ اما این مسئله فقط در مناطق روستایی اتفاق نمی‌افتد و اعتراضات در شهرهای ثروتمند و اعیان‌نشین نیز رخ می‌دهند؛ بله در بسیاری از حومه‌ها و شهرهای سفیدپوستان نیز شاهد تظاهرات هستیم. هفته گذشته صدها نفر از ساکنان نیوپورت بیچ و هانتینگتون بیچ^۱، دو شهر ساحلی کالیفرنیا، جنوبی در استان اورنج، ناراضیاتی خود را اعلام

1. Newport Beach and Huntington Beach

نمودند. معترضان می‌خندیدند، با یکدیگر معاشرت می‌کردند و در حمایت از ترامپ، کلاه‌های بیس بال به سر گذاشته بوده و در فاصله کمتر از ۶ فوت، در کنار یکدیگر ایستاده بودند.

نیوپورت بیچ و هانتینگتون بیچ، بالاترین تعداد موارد تأیید شده ابتلا را در استان اورنج داشته‌اند، باین حال، اشتیاق ساکنان این شهرها به پایان یافتن دستورات فاصله‌گذاری اجتماعی، به نظر می‌رسد که تحت تأثیر اطلاع از واقعیتی است که در بالا به آن اشاره کردیم، یعنی آن‌ها می‌دانند جمعیتی که بیشتر از دیگران تحت تأثیر کووید-۱۹ قرار خواهد گرفت، سیاه‌پوستان هستند. جمعیت

غالب این دو شهر، سفیدپوستان پولدار است. متوسط درآمد نیوپورت بیچ، حدود ۱۲۳ هزار دلار و متوسط درآمد هانتینگتون بیچ، حدود ۸۸ هزار دلار است، آن هم در مقایسه با متوسط درآمد در کشور که ۶۲ هزار دلار است.

اگرچه ممکن است خنده‌دار به نظر برسد که سفیدی پوست و میزان درآمد، می‌تواند تا حدی افراد را در برابر سرایت مصون سازد اما حقیقتی در این‌گونه اعتقادات و باورها نهفته است. هنگامی که این مردم سفیدپوست ثروتمند را می‌بینند که تب دارند و سرفه می‌کنند، احتمال بیشتری دارد که آن‌ها دسترسی به مراکز محلی آزمایش و بهداشت و درمان داشته باشند.

در مصاحبه‌ای در فاکس اند فرندز^۱ رئیس حزب محافظه‌کار می‌شیکان، آقای مِشان مدوک^۲ عنوان داشت که ساکنان می‌شیکان احساس می‌کنند «به آن‌ها ظلم شده است» و برخی از کسب‌وکارها و کارگرانی هستند که باید بتوانند به طور ایمن و در سلامت کامل، همین الآن بر سر کار خود بازگردند. مظلوم واقع شدن واژه و انتخاب جالبی است. در ابتدا می‌خواهم به این مطلب بپردازم که ظلم و ستم نژادپرستانه چیست؛ ظلم به معنای به دست آوردن شغل، ترفیع گرفتن، دریافت وام کسب‌وکار یا مورد تأیید قرار گرفتن به منظور داشتن یک خانه رؤیایی آن هم فقط و فقط براساس نژاد نیست بلکه همان چیزهایی که سیاه‌پوستان از آن‌ها محروم

در حالی است که سیاه‌پوستان و مردم آمریکای لاتین، قسمت اعظم کارگران را تشکیل می‌دهند و در حال حاضر، بیشتر از همه در خطر ابتلا به این بیماری قرار دارند. نژاد و وضعیت اقتصادی اجتماعی، به طور حتم در این میان نقش دارند و مشخص می‌کنند که چه کسی بیشتر از دیگران در برابر بیماری کووید-۱۹، آسیب‌پذیر است و چه کسی به احتمال زیاد خواهد مرد.

ظلم ۱۰۱: قرنطینه، ظلمی به سفیدپوستان

اوایل این هفته در توئیتر می‌دیدم که سفیدپوستان احساس می‌کنند، دستور قرنطینه کنونی در واقع ظلم به آن‌ها است. من می‌دانستم این، یک شوخی است (هرچند که اشتباه می‌کردم و شوخی نبود!).

در حالی که سیاه‌پوستان، این‌گونه دسترسی‌ها به مراکز بهداشت و درمان با کیفیت و عاری از تعصب را ندارند. سیاه‌پوستان بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۸، به میزان ۱/۵ برابر نسبت به سفیدپوستان، بیمه درمان نداشتند. بیماری قلبی و فشارخون بالا در میان افراد سیاه‌پوست، بیشتر است و مردان سیاه‌پوست امید به زندگی کوتاه‌تری نسبت به سایر گروه‌های قومی و جنسیتی دارند؛ و تبعیض و نژادپرستی، محرکه اصلی این پیامدهای سلامتی و بهداشتی ضعیف و نابرابری‌ها هستند. در حقیقت این‌گونه تبعیض و نابرابری‌ها هرگز به این اندازه که در پاندمی کنونی شاهد آن هستیم، بارز و آشکار نبوده‌اند. پزشکان نگرانی خود از در دسترس نبودن آزمایش کووید-۱۹ برای جمعیت‌های سیاه‌پوست را ابراز داشته‌اند؛ و این

1. Fox & Friends
2. Meshawn Maddock

هستند. به دیگر سخن، ظلم به معنای راحت و آسوده در خانه ماندن با یک یخچال فریزر پر از خوراکی و برخورداری از خدمات بهداشت و درمان و داشتن حساب باننشستگی نزد شرکت (و تحت حمایت مالی شرکت) نیست. همچنین، ظلم به صورت دوره‌ای نیست و خواهی نخواهی باید طی شود. با کوچک‌ترین و اولین احساس ناراحتی که کردید، نباید فریاد بزنید تا به خواسته خود برسید و زندگی و سلامتی سایر افراد را به خطر بیندازید.

بسیاری از ما، در حال حاضر راحت نیستیم اما لطفاً این واژه ناراحتی را با ظلم، یکی نکنید و نیامیزید

سفیدپوست بودن یک هویت پیش فرض و پیش‌گزیده در آمریکا است. سفیدپوست بودن فرشیته فرهنگی ما است. سفیدپوست بودن یک هنجار در آمریکا بوده و تمامی چیزها طبق آن، سنجیده می‌شود و یک نوع خاصی از امنیت وجود دارد که با هنجار بودن به دست می‌آید؛ بنابراین وقتی شما به طور ناگهان، آزادی عمل ندارید و نمی‌توانید بدون کنترل شدن به کسب و کار خود بپردازید، می‌تواند تهدید بزرگی برای شما به حساب آید. در عوض این محدودیت‌ها، معترضان به خیابان‌ها ریخته‌اند تا برای حفظ امنیتی که در بالا به آن اشاره شد، مبارزه کنند. احساس «مظلوم

واقع‌شدنی» که این سفیدپوستان از آن حرف می‌زنند، در واقع تأثیر بقایای زندگی در کشوری است که به‌گونه‌ای شکل گرفته که همیشه در خدمت موقعیت اجتماعی اکثریت سفیدپوستان باشد.

البته جالب است که برخی از این گروه‌های سفیدپوست محافظه‌کاری که می‌خواهند آزاد شوند و در این شرایط از خانه بیرون آیند، قویاً و با چنگ و دندان، علیه جنبش‌هایی نظیر اهمیت زندگی سیاه‌پوستان اهمیت دارد، مبارزه کردند. آن‌ها نه ارزشی برای سیاه‌پوستان قائل شدند که بخواهند از ظلم و ستم واقعی که در حقشان می‌شود، فریاد تظلم خواهی سر دهند و نه نیازی به این کار می‌دیدند. در این پاندمی، برخی از این سفیدپوستان بی‌آنکه بدانند، از همان ظلم و ستمی می‌ترسند که خود بر مردم رنگین‌پوست روا داشته‌اند.

هدف توییت‌های

رئیس‌جمهور، تحریک،

ایجاد آشوب و درگیری‌های

اجتماعی و نژادی است

اگر بخواهم شفاف‌تر بگویم، بیشتر آمریکایی‌ها از قبیل سفیدپوستان در خانه نشسته و از دستورات فاصله‌گذاری اجتماعی و در خانه بمانیم، پیروی می‌کنند؛ اما اعتراضات ضد قرنطینه بیشتر سیاسی است. ممکن است این خشم افزایش یابد و لاجرم دیگران

نیز به این گروه‌های اعتراضی بپیوندند. این مسئله می‌تواند به نفع انتخابات ترامپ تمام شود، زیرا او ایالت‌هایی را هدف گرفته است که فرمانداران آن، دموکرات بوده و دستورات فاصله‌گذاری اجتماعی را اجباری و تحمیل کرده‌اند؛ اما اگرچه طبیعی است که از اظهارات جسورانه ترامپ در توییت‌هایش ابراز شگفتی نماییم، مانند زمانی که او از ساکنان میشیگان، مینه‌سوتا و ویرجینیا می‌خواهد تا خودشان را آزاد کنند، اما این‌که بگویم هدف توییت‌های رئیس‌جمهور، تحریک، ایجاد آشوب و درگیری‌های اجتماعی و نژادی بوده، نتیجه‌ای سهل‌الوصول است. ترامپ علت اصلی ماجرای دنباله‌دار نژادپرستی و تبعیض سفیدپوستی نیست. لفاظی‌های او فقط برتری جویی سفیدپوستان و دیدگاه‌های تبعیض نژادی را - که قرن‌ها وجود داشته است - پررنگ‌تر می‌کند. دیدگاه‌هایی که در این اوقات پرتنش، فرصت یافته‌اند تا دوباره آشکار شوند؛ و باعث شده تا مردم سفیدپوست، کلاه‌های مگا^۲ بر سر گذاشته و اسلحه حمل کنند (درواقع از حق حمل اسلحه‌ای که دارند، استفاده نمایند).

منبع

این مطلب در ۲۵ آوریل سال ۲۰۲۰ در تازنمای وکس منتشر شده و در آدرس ذیل قابل دسترسی است:
<https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2020/02/great-affordability-crisis-breaking-america/606046/>